

ת"פ 379/01/18 - מדינת ישראל נגד אבי אדרי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 379-01-18 מדינת ישראל נ' אדרי

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י פמ"י פלילי

המאשימה

נגד

אבי אדרי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני, שלא כלל הסכמה עונשית, בביצוע עבירה של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי החל מיום 1.3.2012 ועד למועד תחילת חקירת העניין, עבד הנאשם בחברת סלולר בתפקיד סוכן מכירות. במסגרת תפקידו נטל ממחסני החברה מכשירי טלפון נייד חכמים וכן כרטיסי סים (להלן - **הציוד**), זאת לצורך הצגתם, שיווקם ומכירתם לידי לקוחות החברה. ע"פ נהלי העבודה בחברה, היה על הנאשם להחזיר למחסני החברה ציוד שנותר ברשותו בחלוף 30 ימים מיום נטילתו ממחסני החברה. במהלך שנת 2014 ועד ליום 23.10.2014 נטל הנאשם ממחסני החברה, במסגרת תפקידו בה, בין השאר, 15 מכשירי טלפון נייד חכמים, בשווי כולל של 33,000 ₪. הנאשם ביצע עסקאות במכשירי הטלפון הללו שלא במסגרת תפקידו, ונהג במכשירי הטלפון מנהג בעלים שלא כדיון. הוא מכר חלק מן המכשירים באופן עצמאי ושלא במסגרת תפקידו בחברה ושלא כדיון. את הכסף שקיבל תמורת מכשירי הטלפון שלשל לכיסו. בין השאר, הוא מכר מכשירי טלפון לא"ס, תמורת 1,800 ₪; לא"ז, תמורת 2,100 ₪; לז"ה, תמורת 1,500 ₪ ולבי"מ, תמורת 2,400 ₪, שלא כדיון. הנאשם טען בכזב בפני נציגי החברה כי מכשירי הטלפון הללו נגנבו מרכבו.

מהלך הדיון

ביום 3.1.2019 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שכאמור, לא כלל הסכמה עונשית. המאשימה הצהירה, כי תעתור למאסר

בפועל, בעוד הסניגור ביקש לשלוח את הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר, כשהוא חופשי לטעון טענותיו לעניין העונש כהבנתו.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי מדובר באדם כבן 43, נשוי ואב לשלושה ילדים, מתגורר בירושלים ועובד בחברה לסיכון ניהולי אשראי כמנהל תיקי לקוחות. במקביל, הוא מתנדב בקבוצת הכדורגל לילדים "הפועל קטמון". שירות המבחן גולל את קורותיו ואת קורות משפחתו הגרעינית של הנאשם. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית והתגייס לצה"ל. הוא נפצע במהלך שירותו ולכן שוחרר מן הצבא, אך חזר לשירות כמתנדב. לאחר מכן החל ללמוד בסטודיו למשחק "ניסן נתיב" אותו סיים לאחר 3 שנים. הוא החליף עבודות במהלך השנים, וכיום, הוא נמצא במקום העבודה הנוכחי כ-3 שנים, כשמעסיקו מתאר אותו כעובד מקצועי, חרוץ, משקיע, מסור ונאמן. הנאשם מצוי בחובות בשיעור של כ-200,000 ₪, בעיקר לבני משפחתו. שירות המבחן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף, וכן החזקת סמים לשימוש עצמי ותקיפה חבלנית. שירות המבחן ציין, כי הנאשם התקשה לקחת אחריות לחלק זה של חייו, והוא מתאמץ לצייר תמונה ורודה משהיא במציאות. אשר לעבירה, הנאשם נטל אחריות למעשים וטען, כי גניבת הטלפונים נבעה מכעס שחש כלפי מעסיקו בעקבות יחסיהם שעלו על שרטון. בדיעבד חש שלא בנוח ואף התקשה להאמין שפעל כפי שפעל, והביע חרטה על המעשים. לדבריו, הוא נכון לטיפול, על מנת להעמיק את הבנת מניעיו וכאמצעי מניעה לביצוע עבירות בעתיד. שירות המבחן התרשם כי לאורך חייו של הנאשם התגלה קושי משמעותי בהתנהלות כלכלית, ולצד נטיה ליפות את המציאות, הוא נכון לאחרונה להעמיק את הבוננות העצמית ולקבל טיפול בחולשותיו. על-כן, ולנוכח מגבלותיו של הנאשם מבחינה כלכלית והצורך להמשיך ולפרנס את משפחתו ולהשיב חובות, סבר שירות המבחן כי יש להטיל על הנאשם עונש שיאפשר זאת, במקביל לטיפול תחת פיקוחו. לכן המליץ על הטלת 200 שעות של"ץ, מאסר על תנאי וצו פיקוח וכן פיצוי למתלונן.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

מחוות הדעת עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה של 8 עד 24 חודשי מאסר ועתרה להטיל על הנאשם עונש הנמצא באמצע המתחם של ענישה למאסר בפועל, יחד עם הטלת מאסר מותנה, הטלת קנס ופיצוי.

מאידך, הסניגור טען כי מתחם הענישה שהוצג ע"י המדינה מחמיר יתר על המידה והגיש פסיקה לתמוך בעמדתו העונשית. בנוסף היפנה לנזקים שנלוו לפיטוריו של הנאשם מהעבודה בעקבות המעשים ולנסיבותיו האישיות, כעולה מהתסקיר. הסניגור טען כי הנאשם יאבד את מקום פרנסתו אם יוטל עליו מאסר בעבודות שירות, ולכן סבר כי יש מקום

להיעתר להמלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם של"ץ יחד עם רכיבי הענישה והטיפול האחרים עליהם המליץ שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - נדמה, כי אין צורך להכביר מילים ביחס לחומרה שבעבירה של גניבה ממעביד. בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה בביצוע עבירה מעין זו, וציין כי לצד הפגיעה בזכות הקניין, נעוצה החומרה בעובדה שעבירות גניבה ממעביד מבוצעות תוך ניצול האמון שנותנים המעבידים בעובדיהם, כאשר יחסי עובד ומעביד הינם יחסים מיוחדים הדורשים אמון רב, שלחת יד ברכוש המעביד מתבצעת לרוב בקלות והדרך לגלותה אינה קלה. ראה: רע"פ 5540/15 **גאוני** נ' **מ"י** (מיום 24.08.15); רע"פ 8529/12 **עקל** נ' **מ"י** (מיום 18.12.2012); רע"פ 3153/10 **שבתשילי** נ' **מ"י** (מיום 29.04.2010); בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים **משמעויות**.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה שבוצעה לאורך תקופה של כשנתיים באופן שיטתי ובהיקף לא מבוטל, דבר המלמד על תחכום (מעצם העובדה שהדבר לא נתגלה בשלב מוקדם), על תכנון ועל רצון להשגת רווחים שלא כדין ועל-חשבון המעביד; הנזק שנגרם בפועל מהעבירה נרחב למדי, ואלמלא הייתה מתגלה המרמה, סביר להניח שהנזק היה גדול אף יותר. יצוין כי מכתב האישום ניתן להבין, כי העבירות נחשפו בחקירה משטרתית ולא בשל הפסקה יזומה או חרטה מצד הנאשם; מדובר באדם בשנות הארבעים לחייו שחזקה שידע את הפסול שבמעשיו; במעשיו, ניצל הנאשם את האמון שנתן בו המעסיק, מתוקף תפקידו, לצורך עשיית רווח למען בצע כסף.

מדיניות הענישה הנוהגת - כאמור, עבירה של גניבה בידי עובד נחשבת לעבירה שהפסול המוסרי הנעוץ בה הוא רב. מנעד הענישה רחב, וקשור באופן הדוק לנסיבות, להיקף המרמה ומידת התכנון. יחד עם זאת, כלל האצבע העולה מן הפסיקה הוא ענישה משמעותית, הכוללת רכיב מאסר, ולו בעבודות שירות. ברע"פ 5819/18 **בן דוד** נ' **מ"י** (מיום 7.8.2018) נדון אדם ל-5 חודשי עבודות שירות ורכיבים נוספים, לאחר גנב ממעבידו בסכום המגיע כדי 45,000 ₪. שם נקבע מתחם שבין 5 ל-18 חודשי מאסר - ניתן לומר שמדובר בנסיבות הקרובות למקרנו; ברע"פ 4719/18 **לבין** נ' **מ"י** (מיום 26.7.2018) הורשע אדם בגניבה ובמרמה בסכום העולה על 2 מיליון דולר. נקבע שם מתחם שבין 30 ל-66 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-42 חודשי מאסר - כמובן שמדובר בנסיבות חמורות בהרבה ממקרנו; ברע"פ 5471/15 **לסטר** נ' **מ"י** (מיום 19.8.2015) הוחמר עונשו של אדם מ-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-8 חודשי מאסר, על בסיס מתחם שבין 3 חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר, בגין מרמה וגניבה עם נוספים בשווי של כ-80,000 ₪. גם כאן הנסיבות חמורות ממקרנו; דוגמה לנסיבות קלות יותר ניתן למצוא בעפ"ג (חיפה) 1576-02-18 **לזמי** נ' **מ"י** (מיום 31.5.2018), שם נדון אדם לשל"ץ בהיקף 200 שעות תוך שבית המשפט המחוזי ביטל את הרשעתו. שם דובר באדם ללא עבר פלילי, כשהיקף המרמה אלפי שקלים בודדים.

פסק הדין אליו היפנתה הפרקליטה - ע"פ 1687/14 **בלביסי** נ' **מ"י** (מיום 24.7.2014) שונה במהותו בנסיבותיו מנסיבות מקרנו, שכן באותו מקרה, נתן בית המשפט העליון משקל ויחס חומרה יתרה לעובדה שהעבירות כלפי המעביד בוצעו תוך כדי הפרה מתמשכת של תנאי שחרור (ס' 3 לפסק הדין).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך להתחיל בשל"ץ נרחב דרך עבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: שליחתו של הנאשם למאסר ממש תפגע בו ובמשפחתו, כמי שהוא המפרנס העיקרי שלה, שדואג, לדבריו, גם להסדרת חובותיו מול נושיו; הנאשם נטל אחריות למעשים והוא נכון לטיפול, אם כי טרם התחיל אותו; הנאשם פועל למען הזולת בהתנדבות במועדון כדורגל לילדים ומקדיש לכך זמן ניכר; הוא שירת בצבא, בחובה ובהתנדבות, ויש להוקירו על כך; מדובר בעבירה ישנה יחסית ולא ניתן הסבר לשיהוי בהגשת כתב האישום (העבירה נעברה בין השנים 2012 ל-2014 וכתב האישום הוגש ב-2018). בהקשר זה ר' את אמירות בית המשפט העליון בסעיף 29 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר ברע"פ 223/13 **פלוני נ' מ"י** (מיום 13.11.2013) לעניין משמעות שיהוי בלתי סביר בהגשת כתב אישום ומשך התנהלות הליך, על גזירת הדין והצורך לסטות לקולא, ואף להימנע ממאסר במקרים המתאימים חרף חומרת העבירות; לנאשם עבר פלילי רלבנטי הפועל לחובתו.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין, כאשר עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, והרשעתו האחרונה משנת 2014 מתייחסת לעבירה משנת 2011, כאשר מדובר במי שתורם רבות לחברה ומשמש עובד מוערך ע"י מעסיקו הנוכחי, וכאשר מדובר במי שעול פרנסת אשתו וילדיו מוטל בעיקר עליו, וכן בשל השיהוי הניכר והבלתי מוצדק בהגשת כתב האישום, נדמה כי הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות תגרום נזק רב הן לו והן למשפחתו, ועלול לדרדרו. זוהי תוצאה לא רצויה, ועל-כן ענישה של של"ץ בהיקף נרחב מזה המומלץ על ידי שירות המבחן בצירוף ענישה כלכלית, הם בגדר מענה ראוי שעולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה, ואף עם הענישה הנוהגת.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע וכן כל עבירה שיש בה רכיב של מרמה או זיוף, בתוך שלוש שנים מהיום;
- ב. 450 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 8.9.2019 במקום השמה עליו יחליט שירות המבחן בהתאם לתוכנית של"ץ שתוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. הנאשם יהא מפוקח ע"י שירות המבחן שיוכל לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בהחלטה נוספת. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ג. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר;
- ד. פיצוי לחברת הוט (על-פי פרטים שתנפיק המאשימה למזכירות בתוך שבוע) בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.2019, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי

מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה שיש בה רכיב של מרמה במשך שנתיים מהיום או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות הנ"ל בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, בהעדר הצדדים.